COMMISSIE

BESCHIKKING VAN DE COMMISSIE

van 16 juli 2008

betreffende steunmaatregel C 25/2000 (ex N 149/99) die Italië voornemens is uit te voeren ten behoeve van het staalbedrijf Lucchini Siderurgica SpA

(Kennisgeving geschied onder nummer C(2008) 3515)

(Slechts de tekst in de Italiaanse taal is authentiek)

(Voor de EER relevante tekst)

(2009/389/EG)

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, en met name op artikel 88, lid 2, eerste alinea,

Gelet op de Overeenkomst betreffende de Europese Economische Ruimte, en met name op artikel 62, lid 1, onder a),

Na de belanghebbenden overeenkomstig de genoemde artikelen te hebben aangemaand hun opmerkingen te maken [1], en gezien deze opmerkingen,

Overwegende hetgeen volgt:

1. PROCEDURE

(1) Op 21 december 2000 heeft de Commissie een negatieve eindbeschikking gegeven in zaak C 25/2000 Lucchini (ex N 145/99) betreffende milieusteun die Italië voornemens was te verlenen aan staalbedrijf Lucchini SpA („Lucchini") [2].

(2) Tegen deze beschikking is door de begunstigde bij het Gerecht van eerste aanleg beroep ingesteld. In zijn arrest van 19 september 2006 heeft het Gerecht van eerste aanleg de beschikking van de Commissie nietig verklaard waarin zij de steun ten belope van 2,7 miljard ITL (1,369 miljoen EUR), verleend voor de investeringen in de cokesinstallatie, en de steun ten belope van 1,38 miljard ITL (713 550 EUR), verleend voor de investeringen in het water- en rioolsysteem, onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt acht. Daarentegen werd de beschikking van de Commissie bekrachtigd wat de staalgieterij, de hoogoven en de rookafzuiginstallatie betreft [3].

(3) Op 9 augustus 2007 zond de Commissie Italië een verzoek om inlichtingen, dat bij brief van 5 september 2007 werd beantwoord. Nadere gegevens werden vergaard tijdens een eenmalig bezoek [4] aan de productielocatie te Piombino, Toscane, op 10 september 2007. Een verder verzoek om inlichtingen van 3 oktober 2007 werd door Italië bij brief van 7 november 2007 beantwoord.

2. OMSCHRIJVING

2.1. De ondernemingen en de installaties in kwestie

(4) Het staalbedrijf Lucchini is gevestigd in Piombino, Toscane (Italië), aan de Middellandse Zeekust. Aangezien de fabriek in een stedelijk gebied is gevestigd, op slechts een paar honderd meter van zwem- en viswater, is de plaatselijke bevolking slechts bereid de aanwezigheid van de fabriek te aanvaarden indien naar behoren met de gevolgen voor het milieu rekening wordt gehouden.

De cokesinstallatie

(5) In de cokesinstallatie wordt steenkool gedistilleerd bij temperaturen tussen 1 240 °C en 1 250 °C om cokes te verkrijgen, dat vervolgens voor de productie van gietijzer wordt gebruikt. Een batterij cokesovens bestaat uit een reeks smalle, hoge en diepe ovens, die naast elkaar staan opgesteld; de ovens worden gescheiden door een met bakstenen beklede verbrandingskamer waarin gas wordt verbrand om de ovens te verhitten. De steenkolen worden door een vulopening in de bovenkant van de oven geladen. Om een cokesoven te legen worden de zijdeuren aan weerskanten van de oven opengezet en worden de cokes door de duwmachine naar buiten geduwd.

[1] PB C 248 van 23.10.2007, blz. 25.
[2] PB L 163 van 20.6.2001, blz. 24.
[3] Zaak T-166/01, Lucchini/Commissie, Jurispr. 2006, blz. II-2875.
[4] Het bezoek *in situ* werd verricht door twee ambtenaren van DG Concurrentie en een staaldeskundige van DG Ondernemingen en industrie.

(6) Het vercooksingsproces duurt ongeveer 24 uur. Een eventuele versnelling van de cokesproductie maakt het niet mogelijk het productieproces als geheel te versnellen of de hoeveelheid cokes die binnen een bepaalde tijdseenheid wordt geproduceerd, te verhogen.

(7) De ovenbatterij waarop de aangemelde investeringen betrekking hebben, is in 1971 gebouwd. Destijds beschikte Lucchini Piombino over drie batterijen cokesovens, die bestonden uit 27, 43 respectievelijk 45 ovens. In november 1992 werd de cokesproductie onderbroken, in afwachting van een beslissing van de directie over de toekomstige cokesproductie binnen de fabriek. In maart 1993 is besloten de cokesproductie voort te zetten en werden de ovenbatterijen weer in bedrijf genomen.

(8) Tijdens deze productieonderbreking werden de cokesovens zorgvuldig geleegd en langzaam naar een temperatuur tussen 900 °C en 950 °C afgekoeld. Italië heeft verklaard dat er, ook wanneer tijdens de onderbreking zorgvuldig toezicht wordt gehouden, onvermijdelijk enige schade aan de installaties ontstaat.

(9) In 1996 werd besloten in verbetering van de cokesinstallatie te investeren. Wat de batterij in kwestie betreft, die van vrij goede kwaliteit was en nog in betrekkelijk goede staat verkeerde, werd besloten dat deze, met een adequate modernisering, nog tien jaar langer in bedrijf zou kunnen blijven. Met de investeringen werd in 1998 een begin gemaakt. De andere twee batterijen werden gesloten om te worden ontmanteld.

Het water- en rioolsysteem

(10) Het systeem in kwestie is een gesloten circuit voor het koelwater van de verschillende installaties van de fabriek. Het water komt niet rechtstreeks in fysiek contact met de installaties en ondergaat derhalve geen enkele verandering wat de chemische samenstelling ervan betreft.

(11) Het water is afkomstig van een specifieke bron (bijvoorbeeld zeewater of grondwater) en vloeit na gebruik terug naar die bron. Voor de fabriek van Lucchini is de Middellandse Zee een belangrijke bron van koelwater. Het water wordt uit de zee gepompt, wordt gebruikt om de installaties te koelen en vervolgens met een hogere temperatuur naar zee teruggeleid. Dit is een probleem voor de mariene flora en fauna, zelfs al ligt de temperatuur onder het toegestane maximum van 35 °C.

2.2. **Steunmaatregelen**

(12) Het merendeel van de steunmaatregelen waarop deze beoordeling betrekking heeft, betreffen de verschillende productiefasen van de cokesinstallatie. Elk van deze maatregelen wordt in onderstaande beoordeling meer gedetailleerd beschreven. Het totaalbedrag van de investeringen beliep 38,45 miljard ITL (ongeveer 19,2 miljoen EUR).

(13) Met de investeringen in het water- en rioolsysteem werd beoogd een deel van het zeewater door water uit de gemeentelijke zuiveringsinstallatie te vervangen. Hoewel de investering geen effect had op de stijging van de temperatuur van het water als zodanig, daalde de hoeveelheid verwarmd water die in zee werd geloosd in aanzienlijke mate. De investering in het water- en rioolsysteem beliep 19,7 miljard ITL (ongeveer 9,85 miljoen EUR).

3. **HET ARREST VAN HET GERECHT VAN EERSTE AANLEG**

(14) In hoofdzaak is het Gerecht van eerste aanleg tot de bevinding gekomen dat de beschikking van de Commissie wat de nietig verklaarde delen betreft niet in toereikende mate gemotiveerd was ([1]).

(15) Het Gerecht van eerste aanleg heeft bevestigd dat de specifieke voorwaarden betreffende milieusteun voor de ijzer- en staalindustrie zijn vastgelegd in de bijlage bij de zesde Staalsteuncode ([2]) en in de communautaire kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (hierna: „de kaderregeling") ([3]) die destijds van kracht waren ([4]). Relevant voor deze zaak waren preciezer gezegd de punten 3.2.1 en 3.2.3.B van de communautaire kaderregeling, zoals deze in het tweede deel van de bijlage bij de Staalsteuncode zijn gepreciseerd en aan de context van de EGKS-staalindustrie zijn aangepast.

(16) In punt 3.2.1 van de kaderregeling is bepaald: „Wanneer steun ogenschijnlijk bedoeld is voor maatregelen tot bescherming van het milieu die in feite echter neerkomen op algemene investeringen, valt deze niet onder de kaderregeling.". Dit bekrachtigt het in de bijlage bij de code

([1]) Arrest van het Gerecht van eerste aanleg, punten 112 e.v.
([2]) Beschikking nr. 2496/96/EGKS van de Commissie van 18 december 1996 houdende communautaire regels voor steun aan de ijzer- en staalindustrie (PB L 338 van 28.12.1996, blz. 42).
([3]) PB C 72 van 10.3.1994, blz. 3.
([4]) Arrest van het Gerecht van eerste aanleg, punten 59 e.v.

vastgelegde beginsel, overeenkomstig welk de Commissie ten aanzien van alle gevallen van steunverlening ten behoeve van het milieu, al naargelang het geval, strikte voorwaarden zal opleggen en waarborgen zal eisen om te vermijden dat algemene investeringssteun voor nieuwe fabrieken of installaties op verdoken wijze wordt verleend. In dit soort gevallen wordt in het kader van de beoordeling allereerst nagegaan of de maatregel in kwestie niet „hoe dan ook" zou zijn uitgevoerd. Het Gerecht van eerste aanleg oordeelde dat, indien de lidstaat echter kan aantonen dat de doelstelling van de maatregel in kwestie milieubescherming is, een positief effect op de productie niet betekent dat deze niet subsidiabel is. In dit soort gevallen wordt een eventueel voordeel met betrekking tot de productie eenvoudigweg in mindering gebracht ([1]).

(17) Wat de subsidiabiliteit betreft, wordt in de Staalsteuncode bepaald dat de investeringen „hoe dan ook" worden gedaan „op economische gronden of vanwege de ouderdom van de bestaande fabriek of installaties […]. Om in aanmerking te komen voor steun moet de resterende levensduur van de fabriek nog aanzienlijk (dat wil zeggen ten minste 25 %) zijn" ([2]). In het onderhavige geval heeft het Gerecht verklaard dat de Commissie het besluit om het door Italië overgelegde expertiserapport niet te aanvaarden waarin wordt gesteld dat de resterende levensduur van de installaties in kwestie ten minste 25 % bedroeg, niet voldoende heeft gemotiveerd ([3]). Anderzijds heeft het Gerecht van eerste aanleg bevestigd dat de investeringen die om technische redenen/productieredenen noodzakelijk waren „hoe dan ook" gedaan zouden zijn ([4]).

(18) De Commissie en het Gerecht van eerste aanleg kwamen beide tot de conclusie dat de onderneming Lucchini te Piombino vóór de investeringen aan de verplichte normen voldeed. Punt 3.2.3.B van de kaderregeling heeft betrekking op gevallen van steun „om ondernemingen aan te moedigen verder te gaan dan de verplichte milieunormen". Het Gerecht van eerste aanleg kwam tot de bevinding dat de investering in de cokesinstallatie verder ging dan „de verplichte milieunormen": de twee projecten, die afzonderlijk waren aangemeld, hadden als één project moeten worden behandeld ([5]). De Commissie heeft onvoldoende gemotiveerd waarom zij de door Italië verstrekte uitleg niet heeft aanvaard.

(19) Een voorwaarde voor de toepassing van deze bepaling is dat de investeerder aantoont „dat er een duidelijk besluit is genomen om voor striktere normen te kiezen die aanvullende investeringen noodzakelijk maken, dat wil zeggen dat een goedkopere oplossing waarbij aan de nieuwe milieunormen zou worden voldaan, voorhanden was" ([6]). Het Gerecht van eerste aanleg is, in het licht van de door Italië overgelegde documenten en bewijsstukken, tot de bevinding gekomen dat de Commissie niet heeft kunnen aantonen dat de oude milieubeschermingsinstallaties niet meer werkten ([7]).

4. **BEOORDELING**

(20) De door Italië voorgenomen subsidies om de investeringen ten behoeve van het staalbedrijf te ondersteunen bestaan uit overheidsmiddelen die Lucchini een selectief voordeel verlenen en dreigen de concurrentie te vervalsen en het handelsverkeer tussen lidstaten ongunstig te beïnvloeden. Zij vormen derhalve staatssteun in de zin van artikel 87, lid 1, van het EG-Verdrag.

(21) De Commissie heeft de twee groepen investeringen opnieuw onderzocht en heeft de verschillende maatregelen afzonderlijk geanalyseerd, waarbij zij met name trachtte na te gaan of zij, om economische redenen of wegens de ouderdom van de installaties in kwestie, hoe dan ook zouden zijn gedaan.

4.1. **De cokesinstallatie**

4.1.1. *Milieubezwaren ten aanzien van de cokesinstallatie*

(22) Als gids voor de indeling van investeringsmaatregelen ten behoeve van de cokesinstallatie heeft de Commissie haar referentiedocument over de beste beschikbare technieken (*Best available techniques*, BAT) voor de productie van ijzer en staal van december 2001 gebruikt ([8]). Volgens dit document vormen emissies in de lucht een bijzonder ernstig probleem voor cokesovens. Veel van deze emissies komen uit verschillende bronnen, bijvoorbeeld uit ovendeksels, oven- en planeerdeuren en klimpijpen. Zij kunnen ook ontstaan bij bepaalde bewerkingen, zoals het vullen van de oven, het naar buiten duwen van de cokes en het blussen van de cokes. Bovendien ontstaan er vluchtige emissies in de reinigingsinstallatie voor cokesovengas. De voornaamste bron van emissie in lucht is het rookgas van het ondervuringsysteem. De meeste technieken die worden beschreven in verband met de bepaling van de beste beschikbare technieken hebben dan ook betrekking op het minimaliseren van de emissies in lucht. Daarbij is de nadruk gelegd op een soepele en ononderbroken werking en op het onderhoud van cokesfabrieken, een aspect dat essentieel blijkt te zijn. Ontzwaveling van cokesovengas om de emissie van SO_2 te minimaliseren is een maatregel die een hoge prioriteit heeft, niet alleen bij de cokesfabriek zelf maar ook bij andere installaties waarin het cokesovengas als brandstof wordt gebruikt.

([1]) Arrest van het Gerecht van eerste aanleg, punt 92.
([2]) Idem.
([3]) Arrest van het Gerecht van eerste aanleg, punt 103.
([4]) Zo bekrachtigt het Gerecht van eerste aanleg bijvoorbeeld de beschikking van de Commissie wat de investeringen in de hoogoven betreft. De Commissie was tot de conclusie gekomen dat de modernisering van de hoogoven de oorspronkelijke milieubeschermingsinstallaties overbodig had gemaakt, zodat deze in ieder geval om redenen van productie vervangen hadden moeten worden.
([5]) Arrest van het Gerecht van eerste aanleg, punten 107 e.v.
([6]) Bijlage bij de Staalsteuncode, tweede deel, onder a): „In het geval van ondernemingen die besluiten aanzienlijk verder te gaan dan de wettelijk verplichte normen, dient de investeerder, in aanvulling op het bepaalde onder b), ii), aan te tonen dat er een duidelijk besluit is genomen om voor striktere normen te kiezen die aanvullende investeringen noodzakelijk maken, dat wil zeggen dat een goedkopere oplossing waarbij aan de nieuwe milieunormen zou worden voldaan, voorhanden was. Het hogere steunbedrag [30 %, tegenover 15 % dat destijds kon worden verleend om aan de verplichte normen te voldoen] kan hoe dan ook slechts van toepassing zijn op de aanvullende milieubescherming die wordt gerealiseerd.".
([7]) Arrest van het Gerecht van eerste aanleg, punten 104 e.v.
([8]) http://www.envir.ee/ippc/docs/iron%20and%20steel.doc

4.1.2. *In aanmerking komende maatregelen*

(23) In haar beoordeling kwam de Commissie tot de conclusie dat Italië heeft aangetoond dat de investeringen ten belope van in totaal 29,93 miljard ITL daadwerkelijk met het oog op milieubescherming zijn gedaan. Voor deze maatregelen is de Commissie van oordeel dat Italië heeft aangetoond dat er duidelijk is besloten voor hogere milieubeschermingsnormen te kiezen. Voor elk van de delen van de installatie waarop de investering betrekking heeft kan ervan worden uitgegaan dat de resterende levensduur niet minder dan 25 % bedroeg. De juistheid van de door Italië gedane verklaring ter zake werd door de beoordeling van de Commissie bevestigd. Daarnaast wordt ervan uitgegaan dat er geen goedkopere oplossing voorhanden was dan voortzetting van het gebruik van de oude faciliteit, aangezien de investeringen die hieronder ter sprake komen uitsluitend milieumaatregelen zijn.

(24) Deze maatregelen worden in onderstaande punten meer gedetailleerd beschreven.

Vermindering van de stofemissie tijdens het vervoer op de transportband

(25) Lucchini besloot 3 miljard ITL (circa 1,5 miljoen EUR) in een nieuwe transportband te investeren. De bestaande niet-overdekte transportband voor het vervoer van de steenkolen van de haven naar de cokesinstallatie was een aanzienlijke bron van stofemissie. Lucchini besloot derhalve deze door een nieuwe milieuvriendelijke, in een buisstructuur gemonteerde transportband te vervangen.

(26) Om de stofemissie nog verder te verminderen installeerde Lucchini een bevochtigingsinstallatie. Het investeringsbedrag beliep 269 miljoen ITL (circa 135 000 EUR).

(27) Door bevochtiging heeft steenkool de neiging samen te klonteren en een zodanige consistentie aan te nemen dat dit het vullen van de ovens belemmert. Om dit te voorkomen werden in de kolenopslagtorens verluchtingsinstallaties aangebracht. Het bedrag van deze investering beliep 295 miljoen ITL (circa 150 000 EUR).

(28) De maatregelen hebben geen gevolgen voor de werking van de cokesinstallatie of van het staalbedrijf in het algemeen.

Vermindering van de gasemissies tijdens het vullen van de ovens

(29) Lucchini besloot in totaal 14,3 miljard ITL (circa 5,9 miljoen EUR) te investeren ten behoeve van maatregelen ter vermindering van de emissies die zich tijdens het vullen van de ovens voordoen.

(30) De cokesovens werden gevuld met behulp van laadwagens die langs de bovenkant van de batterij ovens reden. Eerst werd de steenkool van de kolenopslagtoren overgebracht naar de laadwagen, die zich onder de toren bevond. Vervolgens werd het kolenmengsel in de laadwagens op rails boven de batterij vervoerd en via de speciale openingen in de bovenkant van elke oven gelost.

(31) Vóór de investering werd de steenkool zonder verdere beschermingsmaatregelen in de oven gestort, waarbij aanzienlijke gasemissies ontstonden. Met de investering werd beoogd een perfecte aansluiting te verkrijgen tussen de laadhoppers en de bovenkant van de oven, om een emissievrij laadproces mogelijk te maken. De investering bestaat uit drie componenten: 1. vervanging van de laadwagens, voor een bedrag van 5 miljard ITL (circa 2,5 miljoen EUR); 2. vervanging van de vulopeningen en nivellering van de bovenkant van de ovens (met andere woorden: volledige vernieuwing van dit gedeelte) — 7,7 miljard ITL (circa 3,3 miljoen EUR); 3. vervanging van de rails — 1,5 miljard ITL (circa 750 000 EUR).

(32) De Commissie heeft met name geverifieerd of de hoge investeringsbedragen voor de eerste twee maatregelen gerechtvaardigd waren. De vervanging van de laadwagens is noodzakelijk gebleken omdat de nieuwe hoppers, die van betere kwaliteit zijn, hoger zijn dan de meer eenvoudige die eerst werden gebruikt. Indien de nieuwe hoppers op de bestaande laadwagens waren bevestigd, hadden zij de wagens te hoog gemaakt en zouden deze niet meer onder de kolenopslagtorens hebben gepast. De hoge kosten voor de vernieuwing van de bovenkant van de ovens vloeien voort uit het gebruik van speciaal vuurvast materiaal.

(33) De maatregelen hebben geen effect op de productie.

Vermindering van de gasemissies bij de ovendeuren

(34) Om de door de ovendeuren ontsnappende gasemissies tot een minimum te beperken is een aantal maatregelen genomen voor een totaalbedrag van 5 miljard ITL (circa 2,13 miljoen EUR). De oude deuren sloten niet hermetisch, waardoor er gas kon ontsnappen. Een behoorlijke sluiting werd verder belemmerd doordat gedurende het laden steeds teerafzetting op de deuren en de deurlijsten ontstond. Aangezien het niet mogelijk was de bestaande eenvoudige en stugge deuren te verbeteren, moesten alle 54 ovendeuren worden vervangen, wat 2,5 miljard ITL (circa 1,12 miljoen EUR) kostte.

(35) Ten tweede moeten de deuren en deurlijsten regelmatig worden gereinigd om de teerresten, gemengd met andere gevaarlijke stoffen zoals fosfor en zwavel, te verwijderen. Dit werd oorspronkelijk eenmaal per week met de hand gedaan. Door de automatisering van de reiniging, die 2,1 miljard ITL (circa 1 miljoen EUR) kostte, kon Lucchini de reiniging na iedere lading, dat wil zeggen dagelijks en niet meer wekelijks, uitvoeren. Hierdoor kon de algemene vervuiling nog verder worden verminderd en de sluiting van de ovendeuren worden verbeterd.

(36) Ten slotte wogen de nieuwe deuren 1,5 t meer dan de oorspronkelijke deuren, waardoor het voor de werknemers van de staalfabriek te gevaarlijk werd de deuren met het oude kettingmechanisme te openen en te sluiten. Om de veiligheid van de werknemers te vergroten werd derhalve een ander mechanisme geïnstalleerd, dat ongeveer 356 miljoen ITL (circa 175 000 EUR) kostte. De maatregel op zich had geen milieubeschermingsdoeleinden, maar aangezien deze door de installatie van de nieuwe deuren noodzakelijk werd, is de Commissie van mening dat het een aanvullende investering betreft die noodzakelijk is voor de toepassing van een milieubeschermingsmaatregel en aanvaardt zij derhalve dat de beide maatregelen als één pakket worden beschouwd.

(37) De maatregelen hebben geen gevolgen voor het productieproces als geheel.

Vermindering van de emissies gedurende de rookgasafzuiging en behandeling van de gassen

(38) Lucchini investeerde 1 miljard ITL (circa 500 000 EUR) in de modernisering van de installatie voor het afzuigen van gas uit de ovens. Met de nieuwe installatie werd beoogd de snelheid van het gasafzuigmechanisme te regelen. De druk binnen de buizen varieert en wanneer deze te groot wordt, gaan de speciale kleppen open en kan de nodige hoeveelheid gas ontsnappen. Met de investering werd beoogd de gasstroom te reguleren zodat de kleppen minder vaak opengaan.

(39) Daarnaast zijn de hoofdverzamelleiding, de klimpijpen en de verbindingsbuizen naar het afzuigsysteem volledig vervangen in het kader van een investeringsplan ten belope van 1,5 miljard ITL (circa 750 000) EUR). Het oude systeem werkte met stoom, er waren lekken in de verbindingspijpen waardoor er gas ontsnapte en de klimpijpen waren niet met hydraulische kleppen uitgerust. Bij het nieuwe systeem wordt het gas met behulp van ammoniak onder hoge druk gekoeld, waardoor, samen met het koelen, de milieuvervuilende stoffen in het gas verminderen.

(40) In het kader van een andere investering werd de installatie voor de behandeling van het gas vernieuwd. In hoofdzaak werden de aanvoerlijnen vervangen en werden een nieuw systeem voor de verwijdering van naftaleen en een computergestuurd systeem voor de gaszuiveringsinstallatie toegevoegd. De investering beliep 1,5 miljard ITL (circa 750 000 EUR).

(41) Het systeem van elektrostatische filters voor het verwijderen van de vluchtige bestanddelen van het gas werd aan een grondige revisie onderworpen om de capaciteit voor het filteren van teer te verhogen. De voorziene investering beliep 1,5 miljard ITL (circa 750 000 EUR).

(42) De teer die tijdens het vercooksingsproces wordt uitgestoten, wordt op een temperatuur van 70 °C bewaard. Warme teer stoot kankerverwekkende gassen uit. Lucchini besloot 1,427 miljard ITL (circa 0,7 miljoen EUR) te investeren in een installatie voor het opvangen en de verbranding van kankerverwekkende gasemissies. De investering heeft geen effect op de productie.

(43) Door de investeringen in het gaszuiveringssysteem zijn de hoeveelheid en de waarde van de chemische stoffen die worden gewonnen en verkocht licht gestegen. Anderzijds zijn aan de voortdurende controle die de nieuwe installatie vereist veel hogere kosten verbonden. Er is derhalve geen globale productiewinst die moet worden afgetrokken.

Meting van SO_2-emissies

(44) Om de SO_2-emissies in de atmosfeer te controleren moest een metingssysteem worden geïnstalleerd. De investering werd uitsluitend om milieutechnische redenen gedaan en beliep 138 miljoen ITL (circa 70 000 EUR). De maatregel heeft geen effect op de productie.

4.1.3. *Maatregelen die hoe dan ook zouden zijn uitgevoerd*

(45) De Commissie is ten aanzien van de maatregelen die hieronder worden beschreven tot de conclusie gekomen dat deze hoe dan ook zouden zijn uitgevoerd en dat zij derhalve niet voor milieusteun in aanmerking komen. De betrokken investeringen, die in totaal 8,52 miljard ITL belopen, kunnen derhalve niet als milieusteun worden aangemerkt aangezien zij geen enkele stimulerende werking hebben gehad.

Opnieuw voegen dan wel gedeeltelijk of volledig vervangen van de bakstenen van de ovenkamers

(46) Lucchini besloot 4,241 miljard ITL (circa 2,1 miljoen EUR) te investeren in de reparatie van de ovenkamers, door deze opnieuw te voegen of de bakstenen gedeeltelijk of geheel te vervangen. De Commissie is van oordeel dat de investering is uitgevoerd om redenen in verband met de productie. In de eerste plaats wijst de Commissie erop dat de batterij ovens geen deel uitmaakt van de „milieubeschermende installatie", maar de kern van de cokesfabriek vormt.

(47) Ten tweede valt reparatie door het opnieuw voegen van de bakstenen onder het normale onderhoud van een batterij cokesovens.

(48) Daarnaast heeft Italië de Commissie meegedeeld dat de onderbreking van de activiteiten van de batterij in 1992-1993 het verval van de installatie heeft versneld en de levensduur aldus verminderd. Toen het bedrijf in 1999 besloot de batterij te renoveren, werd daarmee beoogd de werking van de installatie gedurende minstens nog eens tien jaar te garanderen. Het feit dat het nodig bleek de bakstenen te vervangen in plaats van deze opnieuw te voegen leidt tot de veronderstelling dat de wanden al in een gevorderde staat van verval waren. Als de ovenwanden in een slechte staat zijn, bestaat het risico dat deze naar binnen buigen waardoor de duwmachine de cokes niet meer uit de ovenkamer kan duwen. In dat geval zou de kamer onbruikbaar zijn geworden. Door deze vervorming zou ook de stabiliteit van de bovenkant van de ovens in gevaar komen.

(49) Italië hield staande dat de maatregelen ten aanzien van de bakstenen om redenen van milieutechnische aard waren genomen. Indien gas tussen de ovenkamer en de verbrandingskamer had kunnen circuleren, zou de samenstelling van het verbrandingsgas veranderd zijn en zou er zwarte rook uit de schoorstenen zijn gekomen.

(50) De Commissie aanvaardt de verklaring van Italië over de noodzaak van een hermetische afdichting tussen de ovenkamers en de verbrandingskamer maar is van oordeel dat deze verduidelijkingen niet aantonen dat de investeerder een duidelijk besluit heeft genomen om voor striktere normen te kiezen. De Commissie is, om de hierboven genoemde redenen, veeleer van mening dat de investeringen hoe dan ook zouden zijn gedaan. Bij brief van 3 oktober 2007 gaf de Commissie Italië de gelegenheid om haar opmerkingen te weerleggen, maar Italië heeft van deze mogelijkheid geen gebruikgemaakt. De Commissie is daarom van oordeel dat de maatregelen ten aanzien van de bakstenen van de ovenwanden hoe dan ook om economische redenen zouden zijn uitgevoerd, om de voortzetting van de productie van cokes in de fabriek mogelijk te maken.

Installatie van een elektrische reservegenerator

(51) Hoewel stroomonderbrekingen een negatief effect op het milieu hebben, is de Commissie van oordeel dat de installatie van een reservegenerator voornamelijk is uitgevoerd om redenen in verband met de productie. Stroomonderbrekingen hebben aanzienlijke negatieve gevolgen voor de productie en de reservegenerator zou hoe dan ook zijn geïnstalleerd. De investering beliep 1,8 miljard ITL (circa 0,9 miljoen EUR).

Filters voor emissies die tijdens de koelfase vrijkomen

(52) Lucchini heeft 220 miljoen ITL (circa 110 000 EUR) uitgegeven aan de aankoop van nieuwe filters voor het filteren van de stoom die vrijkomt bij het blussen van de cokes die uit de oven komen. Volgens de Commissie zouden de filters hoe dan ook zijn vervangen, omdat zij het eind van hun levensduur (20 jaar) hadden bereikt, zoals Italië tijdens het bezoek *in situ* heeft bevestigd.

Automatisering van het planeren van de steenkool in de ovenkamers

(53) Het planeren van de steenkool in de cokesoven heeft als zodanig een positief effect op het milieu. De investering in kwestie bestond echter gewoon uit de automatisering van een handeling die voorheen met de hand werd verricht. Deze automatisering heeft nauwelijks enig effect op de emissies. De maatregel zou op economische gronden hoe dan ook zijn uitgevoerd. Het aangemelde bedrag van de investering was 1,5 miljard ITL (circa 750 000 EUR).

Nieuwe leidingen voor het vervoer van het gas naar de verbrandingskamers

(54) De pijp waar het gas doorheen wordt geleid naar de verbrandingskamers voor de verhitting van de oven lekte, waardoor er gas ontsnapte. Die had hoe dan ook vervangen moeten worden omdat het gas in hoge mate explosief is en de lekken een ernstig gevaar voor de werknemers vormden. Het investeringsbedrag beliep 761 miljoen ITL (circa 380 000 EUR).

4.2. **Het water- en rioolsysteem**

(55) Vóór de investering voldeed het water- en rioolsysteem van de fabriek aan de verplichte drempelwaarden.

(56) Vóór de geplande investering werd 36 800 000 m^3 water uit zee gehaald en vervolgens weer in zee geloosd en thans is dit nog slechts 26 000 000 m^3. De investering diende voornamelijk voor de aanleg van een verbindingsleiding met de gemeentelijke zuiveringsinstallatie en om het buizensysteem te veranderen om de benodigde hoeveelheid water te verminderen. De Commissie is van oordeel dat de maatregel werkelijk milieubescherming tot doel had.

(57) Door de investering konden de pompkosten jaarlijks met 206 712 euro worden verminderd. Het water uit de zuiveringsinstallatie wordt echter niet kosteloos geleverd, maar kost 0,15 euro per m^3, wat tot extrakosten van 226 200 euro leidt. Het nieuwe systeem kost Lucchini derhalve 19 448 euro meer dan het oude. Er is derhalve geen productiewinst die moet worden afgetrokken.

5. **CONCLUSIES**

(58) Gelet op het voorgaande is de Commissie tot de slotsom gekomen dat, wat de cokesinstallatie betreft, 29,93 miljard ITL aan investeringen (wat 72 % is van het totale in de cokesinstallatie geïnvesteerde bedrag) werkelijk milieubescherming tot doel hebben en dus, uit hoofde van de destijds geldende kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu uit 1994, subsidiabel zijn (zie punt (15)) [1]. Er is geen productiewinst. Italië heeft een steunintensiteit van 7 % aangemeld. Het dienovereenkomstige steunbedrag, te weten 2,095 miljard ITL (wat gelijkstaat aan 1 081 977,2 EUR), kan derhalve als verenigbaar met de gemeenschappelijke markt worden beschouwd.

[1] Dit staat los van de vraag of zij de beste beschikbare technieken verbeteren, zoals wordt bepaald in de huidige kaderregeling inzake staatssteun ten behoeve van het milieu (PB C 82 van 1.4.2008, blz. 1).

(59) Wat de overige investeringen in de cokesinstallatie betreft, voor een bedrag van 8,52 miljard ITL (circa 4,3 miljoen EUR), heeft de Commissie geconcludeerd dat deze hoe dan ook zouden zijn uitgevoerd, om economische redenen of om redenen in verband met de levensduur van de installatie. Aangezien regionale investeringssteun in de ijzer- en staalindustrie niet is toegestaan, is de betrokken steun, te weten 0,596 miljard ITL (wat gelijkstaat aan 307 808,31 EUR) niet verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

(60) Ten aanzien van het water- en rioolsysteem kan de gehele maatregel worden aangemerkt als een maatregel die werkelijk milieubescherming tot doel heeft. Aangezien er geen productiewinst is, kan het gehele steunbedrag, te weten 1,379 miljard ITL (712 184,06 EUR), worden goedgekeurd (steunintensiteit van 7 %),

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING GEGEVEN:

Artikel 1

De staatssteun die Italië voornemens is aan het staalbedrijf Lucchini Siderurgica S.p.A te verlenen ten belope van 1 081 977,2 EUR (2,095 miljard ITL) voor investeringen met milieubeschermingsdoeleinden in de cokesinstallatie, respectievelijk 712 184,06 EUR (1,379 miljard ITL) voor investeringen met milieubeschermingsdoeleinden in het water- en rioolsysteem is verenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Artikel 2

De steun die Italië voornemens is aan het staalbedrijf Lucchini Siderurgica S.p.A te verlenen ten belope van 307 808,31 EUR (0,569 miljard ITL) voor andere investeringen in de cokesinstallatie dan die welke in artikel 1 worden genoemd, is onverenigbaar met de gemeenschappelijke markt.

Deze steun mag derhalve niet worden verleend.

Artikel 3

De onderhavige beschikking is gericht tot de Italiaanse Republiek.

Gedaan te Brussel, 16 juli 2008.

Voor de Commissie

Neelie KROES

Lid van de Commissie